

[Kaj Poulsen]

ministerens egne kontorer, at loven vil ramme, som den rammer. Det er ikke et hul, det er en overraskelse for flertallet, at valget lige præcis kommer nu, og så vil man helst være fri for de ubehageligheder, der ligger her.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal takke ministeren for svaret. Jeg er også lidt ked af, at jeg ikke har nået at få det inden debatten her, men når jeg alligevel tager ordet til det, er det af to grunde.

Den ene er, at jeg kan forstå at det, ministeren svarer mig – nu får jeg det vel snart i hånden, så jeg kan læse det – at kommunerne har mulighed for at hjælpe disse mennesker op til de 1.040 timer, sådan som de kunne tidligere. Ikke desto mindre er der altså kommuner, hvis jurister har siddet og læst loven sådan, at hvis nogle har fået ét jobtilbud, så kan de ikke få f.eks. et senere jobtilbud på 3 uger eller 14 dage eller 1 måned, for ifølge loven om jobtilbud må man kun få ét jobtilbud. Sådan har altså jurister, der har siddet forskellige steder, tolket loven, og derfor er jeg da meget glad for, at jeg nu får dette svar. Så kan jeg håbe på, at jeg på en eller anden måde kan få bragt den besked videre. Det var det ene, jeg ville sige.

Det andet, jeg vil sige, er, at der er noget, jeg ikke helt kan forstå. Når det er så få personer, det nu drejer sig om, som egentlig burde komme ind under denne bestemmelse – jeg tror, ministeren sagde 52, hvoraf de 18 muligvis hører ind under denne regel, som nu bliver lavet om – kan jeg ikke forstå, at det ikke skulle være muligt at hitte ud af at sørge for, at de, der kommer på ydelsen, kan komme ind under denne lov. Det må da være muligt, og jeg vil da appellere om, at vi kan få en snak om det i arbejdsmarkedsudvalget på den ene eller den anden måde. Det er jo lidt uretfærdigt, at det bliver sådan, som det bliver. Jeg tror i hvert fald ikke, der nogen som helst steder vil være større forståelse for, at disse meget, meget få kommer på den ydelse.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Så vidt jeg husker, drejer det sig om, at der i øjeblikket er godt og vel et par hundrede på nedsatte dagpenge.

Så vil jeg stille et spørgsmål. Ministeren siger, at der er intet til hinder for, at kommu-

nerne kan give dem et forlængende jobtilbud. Det mente jeg heller ikke der var. Er der så nogen ændring i, hvor mange der tidligere gled ud af dagpengesystemet og over på bistandshjælp, i forhold til nu, hvor man bliver i dagpengesystemet, men går ned på nedsatte dagpenge? I bemærkningerne til lovforslaget står der, at den gruppe, vi snakker om, altså ikkeovergangspersonerne – for nu at give dem et navn – har det bedre end tidligere. Der er også nogle, der er på 55 pct. Det er meget, meget få, jeg kan ikke huske hvor mange, en 12-13 stykker, eller måske er det endnu færre, men der er nogle på 55 pct. Hvordan kan ministeren mene, at deres leve-niveau er højere end for en, der er på bistandshjælp? Det forstår jeg ikke.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Det er jo sundt at modstå fristelser, så jeg vil modstå fristelsen til at gå ind i en diskussion med hr. Kaj Poulsen om den undersøgelse, LO, FTF og AC har offentliggjort. Den diskussion vil jeg udsætte, indtil vi har vore tre store undersøgelser; så kan vi jo sammenligne resultaterne, og så kan vi forhåbentlig få en konstruktiv dialog. Det var den ene kommentar til hr. Kaj Poulsen.

Så siger hr. Kaj Poulsen, at der ikke er et hul, og at det stod klart allerede ved forberedelserne, at denne gruppe ville opstå. Se, hr. Kaj Poulsen, nu ville jeg ikke belaste Folketinget med et sådant lovforslag, hvis det ikke var nødvendigt, og jeg har såmænd også prøvet at overbevise hr. Estrup om, at det ikke var nødvendigt. Derfor har jeg været igennem hvert eneste spørgsmål og svar, hver eneste debat her i Folketinget, hver eneste betænkning og tillægsbetænkning vedrørende det oprindelige lovforslag.

Denne gruppe var simpelt hen ikke defineret på daværende tidspunkt. Så sent som i september 1986, da jeg afgav et svar til Folketinget om antallet på forlængede dagpenge, havde vi ikke i ministeriet opdaget, at der kunne være en gruppe som den, vi snakker om nu. Hvis hr. Kaj Poulsen vidste det dengang, undlod han i hvert fald at meddele det til andre her i Folketinget eller via spørgsmål. Hvis hr. Kaj Poulsen mener at kunne dokumentere det modsatte, så synes jeg, at vi skal have den dokumentation frem ved lejlighed. Det ser jeg meget gerne. Men indtil jeg